

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת יבמות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פי"ג בית שמאי

גמ' קז. - קח :

לב"ש אין מיאון : 1) לנשואה [יאמרו יש תנאי בנישואין, בחופה ; אינו רוצה בעילתו זנות, חופה דאיסורא ; שלא יפסיד פרי מלוג, אינו טורח בסעודה ומפסידה]
2) ביבם, 3) שלא בפניו, 4) שלא בב"ד מומחין
לא תיארס לאחר בקטנותה, לשמואל - משתגדיל תאמר שרוצה במיאנה, לעולא - יכולה להנשא לאלתר
לב"ה - רב אושעיא - ממאנת לביאתו, למאמרו [הוא קעביד] ולא לזיקתו [לא מצוי עקר מה שרחמנא רמא עלה]
עולא - אף לזיקתו [עקרה נישואי קמאי] אבל אסורה לאביו, וצרת ערוה חולצת [נראית כערוה בשעת נפילה]
לרב אסורה לאחין [כגט] לשמואל מותר לאחין [היא קעבדא - לא רוצה בך]
לרב אסי - בב' אחין מותרת אף לנ [אין מיאון לחצי זיקה]

מודה ב"ש בשמפסיד נכסי מלוג דממאנת נשואה ושלא בפניו

לב"ה - ת"ק דברייטא - מיאון בג' (לא מומחין),
ר' יוסי בר"י ור"א בר"ש ולהל' - בב'

בגט מיאון - "מיאנה בפנינו" ולא אמירתה [איחלופי בגט]

"אי אפשי בו" מהני אפי' כשמוליכה לחופה, בפני אורחים בלבד

א"צ מיאון : 1) כשהשיאיה שלא לדעתה,

2) ר' חנינא בן אנטיגנוס - בשאינה יכולה לשמור קידושיה,

3) לר"י בן בתירה (להל') - בנתקדשה לאחר (אפי' היתה נשואה),

4) לשמואל לראב"י - נתעכבה מלינשא לאחר שלא מחמת בעלה אלא דאינס מהוגנים

נישואי קטנה - ר"א ורבי - כמפותה - אינו כאשתו לזכויות ולתרומה

ר' יהושע - כאשתו לזכויות, וליטמא [רש"י - כמת מצוה]

נתן לה גט - איסור קרובים, כהונה

נשאת כמה פעמים - מיאון אחר גט - ונשאת לאחר אין איסור מחזיר גרושתו [רש"י - מיאון האחרון מגלה

דקטנה היא ובטלוג לגט], לשמואל - תנא דסיפא חולק

לרבא, רב - ר"ע - לכמה אנשים - יש איסור לנותני הגט [אין מיאון דחבירו מבטלו שלא תשתבש

לחזור לו ע"י שתמאן] - לעולא - דוקא בקבלה ג' גיטין [מיחזיא כגדולה]

וב' לישני ברב יצחק בר אשיאן אם יש איסור קרובים לבעלי גט [אטו הוא]

[לר' ישמעאל בר"י - אף אין איסור מחזיר גרושתו [מיאון מתיר כרת (רש"י - אשת איש) כ"ש

לאר]

ר' ישמעאל בר"י לר"ע, ר"י בב"ב - אין מיאון של ערוה או שנייה לאחר מיתה מתירתה להתיבם

גמ' קט. - קיא :

מגרש אשה או נישואי קטנה (דרבנן) והחזירה - ת"ק - תתיבם [מיתה מפלת],

ר' אלעזר - חולצת [אביי - ספק אי נישואין ראשונים מפילים - והיתה שעה א' באיסור,

רבא - אין הכל יודעים שחזרה - במת לאלתר, רב אשי - אטו גרושה יתומה בחיי האב (חזרתה

רק דרבנן)] אבל צרתה תתיבם [גזירה לגזירה]

נשא קטנה ונפלה אחותה לפניו : מנישואי קטנות - תצא,

גדולה - ר"א (להל') - מלמדין שתמאן [במקום מצוה] ומייבם

ר"ג - תמתין [רש"י - אין זיקה] עד שתגדל - רב - ובעל [קידושין מפקיע זיקה]

ר' יהושע - גט לאשתו [אחות זקוקתו ואין מלמדין] וחליצה לאחותה [אחות גרושה]

{ ידבק בחליצה הבאת שלום והפרת נדרים ויתרחק ממיאון פקדונות וערבונות ;
האומר אין לו אלא תורה ; דייך כאילו חרב בין ירכותיו וגיהנם תחתיו }

לשמואל בעילה משתגדל על דעת קידושין ראשונים (ורב חולק)
ואם נשאת לאחר צריכה גט משני

חטף אשה קטנה מבעלה - אפקעינהו לקידושין [עשה שלא כהוגן]

ב' צרות: קטנות, חרשות - יבום פוטרת חבירתה אבל לא את פקחת גדולה, ולא בא' חרשת וא' קטנה
[ספק איזה ניחא לי' טפי להיות אשתו] (לרב אדא ב"א ורב חנא בעל חרש ניחא בחרשת טפי,
ור"נ חולק)

ותקנתן ליבם החרשת (קנויה ומשוויירת) ולגרשה [רש"י - דחליצת קטנה אח"כ מיפסלא בלא יבנה],
וקטנה (ספק קנויה לגמרי או לא קנויה) תחלוץ משתגדיל
ואם ייבם קטנה ואח"כ בא הוא/אחיו אחרשת יתן גט לחרשת וקטנה תגדיל ותחלוץ (ולא גט) [אטו
בא אחרשת קודם - רש"י - דעדיין רמיא קמי' וביאתה פסולה משום ב' בתים]
בא אקטנה/חרשת ואח"כ אגדולה/אפקחת - פסלה,
לר' אלעזר מלמדין שתמאן ויקיים הגדולה

רש"י קיא.

יבום לקנויה ומשוויירת (חרשת) לא דחי זיקה

אשתו קנויה ומשוויירת לא פוטרת אחות אשתו מחליצה,
ואם מייבמה אינה יוצאת בגט דביאה פסולה לא פטרה (לרבנן דר' נחמי')

גמ' קיא: - קיב.

קטן שייבם - תגדלנו [אביי - יבמה יבא עליה - כל דהו, רבא - המותרת משיגדל] יישבו אחים יחדו -
אפי' בן יום א' [מותרת עכשיו], לר"מ אסור [שמא ימצא סריס]

יבם טוען בעלתי ונתן גט, והיא אומרת לא נבעלתי - תוך ל' (רש"י - משכנסה) כופין לחלוץ [מוקים
אנפשי' מלבעול (לר' יוחנן רק לר"מ אבל ר' יוסי חולק, לרבה מודה ר' יוסי ביבמתו דבוש
מינה)]

אחר ל' מבקשין לחלוץ [לא מוקים] (לרש"י חזר והודה כופין)
וצרתה מותרת אפי' בלי חליצה - לרש"י - אפי' בתוך ל'

נודרת הנאה מיבם בחיי בעלה בלי כוונה לפטור - כופין לחלוץ

נטולה אני מיהודים - רב (להל') - אין דעתה איבם (לרש"י - ולא אסרה עצמה עליו)
שמואל - דעתה איבם - ומבקשין לחלוץ